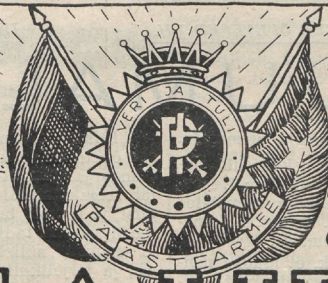

Spetsiaalne fond AR RAHUS-BAASATIKOGI

ESTI RAHUS-BAASATIKOGI

sv
valik
1935
42247

PAASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 73

Tallinn, 1. augustil 1935

7. aastakäik

Hüppa välja!

Tarvitades Weyman

seda langevarju sina ei eksi tiialgi!

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riiga,
Palasta jela 3, dz. 5.

Diviisi sekretäri märkmeid.

KINDRAL.

Meie armastatud kindralil oli pingul, kuid auline sõjakäik. Tal oli juhutada suuri kongressisündmusi Norras, Rootsis ja Soomes. Kõigis neis maades suurend rahvalugude tulid kuulama kindrali sõnumit ja sajad hinged lepitati Jumalaga. Kindral oli kõikjal suureks õnnistuseks.

UUED RAHVUSVAHELISED KÄSUTUSED.

Kindral andis lahkumiskäiusid mitmetele Päästearmee kõrgematele juhtidele ja on otsustanud mõned rahvusvahelised ümberpaigutused. On välja kuulutatud, et praegine rahvusvaheline sekretär komandör Howard lakkub oma kohalt ja läheb territooriumi komandöriks Soomemaal. Komandör Rich lakkub Rootsis ja on määratud Briti komandöriks. Komandör Larson saab territooriumi komandöriks Rootsi. (Vaata teated 3. lehek.)

MEIE DIVIISI KOMANDÖR, major Lockyer, ühes perekonnaga sõitis oma puhkusele Inglismaale. Meie soovime temale kestvat armu ja hääd puhkust.

Möödunud kuul külastas diviisi komandöri Rootsimaad ja võitis osa sääl kongressist. Tema ühes mõnede teiste õhvitseridega esindas Eestit ja Lätit.

ÜLENDUSED LÄTIS.

Päästearmee sellsiised Eestis on kindlasti huvitatud kuulda, et kapri. Bulšaitis, kes mõnda aega töötas Tullinnas, on ülenud üht-ajuti astmesse. Adjutant loobus 11 aasta eest riigiteenistusest, sekretäri kohast kohtus ja astus Päästearmee kadetlikooli. Nüüd on ta 10 aastat ustaval teeninud Päästearmee ridades.

Ka on Lätis kaks proovileitnant'i ülenudud leitnand'i astmesse. Üend on ltn. Danenberg ja ltn. Jankovitsch. Need noored sellsiised lõpetasid edukalt proovileitnantide kursuse.

ERLINE SÕJAKÄIK

nimega „Maailm Jumalale“ algab septembri kuus ja kestab järgmised mõned aastad. Meie usume, et iga sellsiine teeb oma parimat, et see sõjakäik kujuneks edukrikkaks. Ühenduses sõjakäiguga peetakse igas korpuses 2. septembril eriline pulvetkoosolek. Üksikasjad sõjakäigu kohta ilmuvad septembrikuu „Sõjahüüsus“.

V. Gorskis, adjutant.

PÄASTEARMEE ÕPETUSED VII.

JUMAL.

III PÄÄTÜKK.

I jagu — Jumala olemasolu.

Põhjused, et uskuda üht elavat Jumalat, on leitud: 1. Looduses, 2. inimese sisemistes tundmistes, 3. Piiblis, 4. Jumala rahva kogemuses.

On võimalik, et igatiüks nendest põhjustest üksikult võetuna ei ole küllalt, et näidata Jumala olemasolu, aga ühtekokku võetud on nemad ümber lükkamata igale otsekohesele mõistusele.

I. Loodus õpetab Jumala olemasolu.

a) Loodus asjade olemasolu näitab, et nendel peab olema üks looja, sest ei või olla mingit mõju ilma sünda põhjusest. Just nagu meie teame, et üks uur, maja või raamat peab olema tehtud kellestki inimesest, kes on osav seda valmistama, nii meie teame, et maailma ja universumi kõigi oma imedega peab olema loonud Keegi ja et Tema peab olema palju kõrgem ja suurem kui inimene. Seda Loojat nimetame meie Jumalaks.

b) Edasi — loodus näitab meile imeliste näidete varal, kuidas üksikud asjad on loodud nii, et võivad täita oma ülesannet: näiteks silm on loodud, et tema võib valgust vastu võtta, kopsud, et sisse hingata õhku, kalad, et ujuda, linnud, et lennata. See näitab, et kõigi asjade Loojal oli tarkust, väge ja tahtmist. Nii kui tarkus, mis on näha loomises, on palju kõrgem, mida inimene võib kätte saada. Meie teame, et terve ilma ehitaja peab olema palju suurem ja kõrgem olevus kui inimene. Seda suurt ehitajat meie nimetame Jumalaks. Võib olla, nagu mõned mõtleavad, et üksikud loodud olevused on omanud teatud omadused oma eesmärgi teenistuseks kord korraste arenemise läbi. Kui see ka nii oleks, siis see arenemine on lihtsalt meetod, mille läbi loodus töötab; selle taga on sääl veel tarvilik üks mõistlik vägi või jõud, mis sunnib loodust töötama ühel või teisel teel.

II. Inimese sisemised tundmised õpetavad teda, et on üks Jumal.

a) Inimesel on sisemine äratundmine ehk teadmine Jumalast. See on:

1. Inimene tunneb oma ärrippumist ühest üleloomuliku olemusest, keda ta tunneb, et ta peaks teadma. Seda vahet nimetatakse „Usuliseks instinktiksi“.

2. Inimese sisemised tundmised õpetavad teda, et on üks Jumal ja südame-tunnistus teatab temale, millal ta teeb õigust, ja noomib teda, kui ta ei tee õigust; nii ta ilmutab tema teadust, millele peab alluma, ja järjekult üht suurt seaduseandjat, kellele ta on vastutav. Seda vahet nimetatakse „inimese moraalseks instinktiksi“.

b) Inimese loomulik teadmine Jumalast on lihtne kõigile, nagu see on näidatud mitmel viisil.

1. Iga rahva suuharu läbi aastatuhandete on omanud mõnda usust, ehk küll toorel viisil.

2. Meil on sisemine teadmine Jumalast enesest, ja rahval, kes meie ümber on ka seda, nagu seda on tehtud selgeks teoloogiga, et isegi kõige hoolimatud ja uskmatud harilikult hütäavad Jumala poole äli pärast, kui äkiline häda tuleb nende üle.

3. On leitud, et kõige pimedamatel metsinimestel on Jumala tundmine, ja seepärast need, kes ei tunne õiget Jumalat, kummardavad jumalaid ise enese arusaamise järele.

4. Isegi uskmatud tulevad Jumala tundmisele surmas. Ehk küll kui kõik läheb hästi, nad ütlevad, et ei ole Jumalat; nii tehes nemad salgavad seda, mida tõepoolest nende sisemine tundmine tõendab; piibel nimetab neid öelaiks. „Õel ütleb oma südames: Ei ole Jumalat“. Laul 53:2.

c) Inimese loomulik Jumala tundmine on üks kindel põhjus, et uskuda Tema olemasolusse. Seda võib usaldada, see ei vii inimest rohkem eesitusele kui looma instinkt. Seda enam kui ettevalmistus on tehtud üle terve maailma kõige teise inimese loomuse instinkti rahuldamiseks, meie ei või uskuda, et sääl ei sisaldu ühtegi Jumaliku tööolu, et vastata neile.

III. Piibel õpetab selgesti Jumala olemasolu.

a) Algukest küni lõpuni piibel ütleb kindlasti, et Jumal on, ja kirjeldab tema imelist tööd. Kui meie loeme piiblit südamlikult, meie tunneme sääl ühe Olevuse kutset, palju kõrgemalt ja paremalt kui meie ise — Üks, kes on täiesti puhas ja õige. See tõendab meile mitte ainult sarnasolevuse kui Jumala olemasolu, vaid ka seda, et piibel on Tema mõtete ja tahtmise ilmutus.

b) Piibli õpetus lepitab ja näitab, tõendab näidet Jumala olemasolust, loodusest ja inimese enese instinktidest. (Vaata § 1 ja § 2 selles jaos.)

IV. Jumala ustava rahva kogemused on neile kõige suurem tõde Jumala olemasolust.

Kõik, kes on täiesti ümber pöörnud, elavad läbi pattude andeksandmist, südamet muudatust, võitu kiusatusis, tõestis kurvastuses, vastusi palvetele, ühendust Jumalaga ja teisi õnnistusi, mida nad teavad, et need võivad tulla ainult Jumalast. Sellepärast nad on täiesti kindlad, et Tema on olemas.

Kogemus tõendab piibli tunnistust Jumala olemasolust, sest kogemus näitab, et Jumal oma töötusi täidab, mis on väljendatud piiblis. (Järgneb.)

PAULUS on istutanud, APOLLOS on kastnud, aga JUMAL on kasvatanud.

Saatana ling.

ÜKS vana muinaslugu jutustab mehest, kes müüs oma hinge saatanale. Tingimused olid: teatud arvu aastate jooksul pidid mehed kõik tema soovid täituma, aga kui see aeg on möödunud, on ka tema hing rahaldatud.

Nüüd juhtus, et mees, kui aeg oli saabunud, tundis end võimetuna täitma oma osa lepingust ja küsis saatanal, kuidas ta saaks lahti neemisest. Vastus oli:

„Kui sa nead ära Jumala, vabastan ma sinu.“

„Ei,“ ütles mees, „mul on võimatu neada teda, kes on armastus. Näita mulle midagi, mis on vähem kardetat.“

„Noh, siis tapa oma isa,“ ütles saatana, „ja sa oled vaba.“

„Ei,“ vastas mees, „see oleks mõlematu tegu! Nii suurt eksimust ei lubaks ma enesele ialgi. Kas pole teisi tingimusi?“

„Veel üks,“ ütles saatana, „sa pead jooma enese jõubnks.“

„See on ju üsna kerge asi,“ vastas mees. „Ma ei või tappa oma isa ja ma ei taha neada Jumalat, kuid enese täis juua, seda ma võin, ja kui ma jälle saan kaineks, on kõik endiselt hääl.“

Sellele vastavalt jõigi ta enese jõubnks, ja kuma ta selles olukorras kohtas oma isa, kes talle tegi etteheiteld, kerkis temas vihameel, nii et ta löi maha oma isa, needis Jumala ja langes siis surmalt maha.

JESUSE KRISTUSE, JUMALA POJA VERI TEEB MEID PUHTAKS KOIGEST PATUST. 1. Joh. 1:17.

Minu pühitsuse kogemus

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE.

IV p ä ä t ü k k.

PÜHITSETUD INEMISE KIUSATUSED.

„Kuidas võib üks inimene, kes on „surnud patule“, saada kiusatud? Nõnda küsis minult keegi pühitsemas usklik. „Kui patukaldavus on täiesti hävitatud, siis inimeses ei leidu ju midagi, mis vastab ärritusele kurjuse poolt.“

See küsimus tõuseb varem või hiljem iga kohtlase inimese südames. Kui Jumal sellele mulle vastas, see heitis selge valguse mu teele ja sai mulle vägevaks abiks kuradit maha lüüa mõneski ägedas võitluses.

Õieti on see nii, et tõsiselt pühitsetud inimene, kes on „surnud patule“, ei ihalda enam midagi, mis vastab harilikule inimlikule kiusatusele. Nagu Paulus ütleb: „Meil ei ole võitlemist liha ja vere vastu“, see tähendab, kirglikud lihalikud kiusatused, mis enne avaldasid suurt mõju meile, vaid „suurte võirstriikide ja valdade vastu, selle maailma pimeduse valitsejate vastu, kurjuse vainude vastu õhuruumides.“

Kes näiteks on joomar olnud, ei tunne enam ühtki kiusatust selles suhtes, sest tema on „surnud“, ja ta elu on „Kristusega varjule pandud Jumalas.“

Kui enne olen olnud edev ja uhke ja toredaid riideid ja ehteid ja muud sarnast on mind rahuldanud, siis ei ole see enam kõige vähematki veevle mulle, sest ma „sirutan selle järele, mis üleväl on, ja mitte selle järele, mis maa pääl on.“ Kõike maailma tühia ilu ja hiilgust ei hinda ma rohkem kui indiaanlaste valgevase kaunistusi ja kotkasulzi.

Kes ennem otsis inimestelt kiitust ja au, arvab seda kõike nüüd pühkmeiks, et ta aga võiks võita Kristust ja au, mida ainult Jumal annab.

Oled sa enne pingutanud end ainult selleks, et saada rikkust ja mugavust, siis sa iatad nüüd rõõmuga seda kõike, et saada varandust taevas, ja sa oled tänuulik, et pääsed muretsemisest toiduse pärast, et võiksid olla selle meele pärast, kes sind on vastu võtnud teenistusse. (2. Tim. 2:4.)

Ma ei taha sellega öelda, et saatan iialgi ei too ette midagi lihasi ja maailmast, et püüda hinge Kristusest loobuma; seda ta küll püüab. Aga kui hing on „surnud patule“ ja patu juured on välja kistud, ei taha ta silmapilguks saatana ettepanec-

kut vastu võtta, vaid ta saadab teda kolme minema. Ta võib-olla tuleb ilusa kiusliku noise kujul, nagu ta kord tuli Joosepi juurde Egiptuses, aga pühitsetud inimene põgeneb ja hüüab Joosepiga: „Kuidas võin ma nii palju kurja ja pattu teha Jumala vastu.“

Võib-olla saatana pakub talle suurt väge, au ja rikkust, nagu ta pakkus Moosesele, aga kui ta võrdleb seda rikkusega, rõõmuga ja väega, mis ta on leidnud Kristuses, siis ei hooli pühitsetud hing saatana pakumistest ja „võtab ennemini Jumala rahvaga vaeva näha, kui ürikkese aja patu rõõmu maitsa“, „pidades Kristuse teotust suuremaks rikkuseks kui Egiptuse maa vara.“

Siis võib-olla, et kurat püüab kiusata pühitsetud inimest nagu vanasti Taanieli kiusas kalvi viinaga ja maitsva rooga kellegi vürsti palees, aga nagu Taaniel, ta otustab oma südames, et mitte ennast kuninga rooga ja joodava viinaga roojaseks teha. (Taanieli 1:8.)

Kõik need maailma meelitused pandi välja Jeesusele võrgutamiseks (Matt. 4:1–11, Luuka 4:2–13), aga evangelistide jutustustest näeme, kuidas ta hõisates lükkas tagasi kõik saatana ettepanekud. Ja samuti kui tema võitis ära kiusatused, nii on see võimalik iga pühitsetud inimesel, sest Kristus ise on tulnud tema südamesse elama ja läbi võitlema tema võitlusi, ja ta võib nüüd ühes õpetajaga öelda: „Selle maailma vürst tuleb, aga minus ei ole ta midagi.“

Ta leiab nii tõsist rahuldust, niisugust rahu ja rõõmu, puh-

tust ja võimu Kristuses, et vana kiusatuste võim on täiesti murtud, ja temale on osaks saanud Jumala Poja auline vabadus. „Sest kui Poeg teeb teid vabaks, siis olete õieti vabad,“ sest „vabaduseks on Kristus meid vabastanud.“

Aga kuigi Kristus on meid vabaks teinud, et meil enam ei ole vaja võidelda vana liha ihalduste vastu, peame ometi alaliselt seisma sõjajalal saatana vastu, et alal hoida vabadust. Sellele annab Paulus järgmise nime: „hää usu võitlemine.“

Meie peame võitlema, et kinni pidada usku meie Isa armastusse (Joh. 16:27, 17:26), usku Päästja puhastavasse veresse (Ebrei 9:13, 14, 1. Joh. 1:7) ja usku Piha Vaimu pühitsevasse ja hoivvasse väesse (Joh. 14:26, 15:26).

Kuigi nägemata maailma pilkude ees, siiski see võitlus ei ole vähem tõelik, ja sellel on tähendusrikkad järeldused niistähti hääs kui kurjas asjas.

Usu läbi saab pühitsetud inimene Jumala pärjajaks ja Kristuse kaasperiaks, ja usu läbi saab tema lapseõigus ja taevalik pärandusõigus nii tõeliseks, et need nägemata asjad omavad lõpmata suurema väärtuse kui on maistel asjadel, mida ta näeb oma silmadega, võib kuulda oma kõrvadega ja võib katsuda oma kätega.

Kõigest südamest ühineb ta Paulusega, kui ta ütleb: „Nähtavad asjad on kadunud“ ja lähavad varsti hukka, aga „nägemata asjad“, mis meie ajalikud silmad ei näe, vaid ainult meie ussilmad, need „on igavesed“ ja jäävad seisma kui „elemendid sulavast kuuma käes“ ja taevas keeratakse kokku kui raamatut rulli. (Ilmut. 6:14.)

(Järgneb.)

Kuidas lugeda piiblit,

selleks annab keegi järgmist nõu: „Loo ja nuri piha kirja nõnda, nagu kaks armastajat loevad ja uurivad oma kirje. Kohe, kui postikandja toob kirja armsamalt, haarab noormees selle, ja küsimata mõnda teist kirje, ruttab ta kuskile nurka, naerata ja on ilionnelik. Ta mõtleb päeval ja öösel kirjale ning loeb seda jälle ja jälle. Ta kannab seda endaga kaasas, käes läbi linna: tänavandrette vagunis on ta rahulik ja mõtleb, kuni äkki tema silmad loovad särema. Nähtavale tuleb kiri, ja kaunimad kohad loetakse unesti läbi.“

See on piibililugemise õige eeskujutamine ja laad. Piibel on Jumala tahtmine ja sisaldab meile kõige hoolega kirjutatud juhatusi ning manitsusi. Piibel näitab meile, millised inimesed meie peame olema Jumala tahtmise järele; ta näitab meile kõige esmalt Jumala päästmisabinõu, tema armastust inimeste vastu, tema halastust, tema oma kõrguspunkti leidis otsuses: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema andis oma ainusündinud Poja, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka saama, vaid et igavene elu temal peab olema.“

„Maa, maa, maa, kuula Issanda sõna!“ nii hüüdis kord prohvet Jeremia; nii tahaksime hüüda ka meie, sest meie teame kogemusest: „Õndsad need, kes Jumala sõna kuulavad ja seda alal hoivad!“

TABAV SÕNA.

KEEGI ema istus oma väikese tütrega kirikus. Jutlustaja kõneles sellest, et sõnakoolmeine Jumala vastu peab avalduma ka igapäevaste kohustuste täitmisel. Ta kujutas, kuidas paljud jäitavad hoolituse oma ajalikuks ja muud kohustused, kuidas nad õhtu õhtu järele lähivad puhkama, ilma et oleks ennast ja omakseid annud Jumala varju ja kaitse alla ja kuidas nad hommikul usuvad tööle tänamata Jumalat uue päeva eest ja palumata temalt õnnistusi päevale.

Väike tüdruk kuulas tähelepanelikult. Just nii oli kodus nende juures. Ta vaatas emale ja küsis imetledes:

„Ema, kas ta kõneleb sinust?“
Nagu oda tungis see sõna ema südamesse. Ta ei vastanud midagi. Aga kui õhtu saabus, alandas ta oma põlved, tunnistas oma patud Jumalale ja palus temalt jõudu, täita oma kohustusi enese ja oma laste vastu.

Kui palju leidub vanemaid, kes jäitavad hoolituse oma kohustused laste vastu. Ärka üles, isa ja ema, enne kui sa pead kahtesema oma hooletust! Tuleta meelde oma vastutust Jumala ees!

PÄÄSTEARMEE STAABI-LAULKOOK SOOMES
teeb sageli välisõjate korpostesse üle maa. Siin on laulukoori liik-
med pidüstatust ühel niisugusel laulu- ja muusikareisil.

Kindral Evangeline Booth Põhja-Euroopas.

Vaimustav vastuvõtt kõikjal Päästearmee kõrgeimale juhile.
Aastakongressid Norras, Rootsis ja Soomes. — Suured rahvahulgad koosolekul.

Kindral ülenab kol. Westergaardi kom.-leitnandiks.

Kindral Evangeline Boothi külaskäik Põhja-Euroopa riikidesse oli kõigiti õnnestunud ja kongressid, mis sääl peeti, täis vaimustust ning rikkalikke õnnistusi Jumalalt. Oslas, Norra päälmas, võtsid vastu kindralit staabi muusikakoor eesotsas komandör ja proua Larssoniga. Eri-lisel tervituskosolekul misjonimajas oli kindralit ootamas suur rahvahulk, samuti teistel koosolekutel Norra kongressil. Enne lahkumist Oslast kõneles kindral veel ringhäälingus.

Kongressi sündmused Rootsis.

Stokholmi jõudes sai kindral jällegi suure hulga salvastionistide tervituse osaliseks. Staabi kongress ise kujunes aga tõeliseks päästmise kongressiks. Sellest võtsid osa ka Päästearmee esindajad Eestist, Jumal oma sulaste kaudu kõneles tuhandetele inimestele, ning paljud pattudest väsinud hinged võtsid vastu päästmise ning uue elu. Rootsi kongress kujunes ka rekordide kongressiks, ilaigi varemalt ei olnud osavõtjate arv niisugustel pidupäevadel nii suur kui nüüd, ja ilaigi varemalt polnud kogunenud kongressi avaleike kui ka erilistele koosolekutele nii suuri rahvahulki. Kongressi suurim koosolek peeti Kontsertsaalis — Stokholmi ilusaimas hoones, mis seks puhuks oli erilisel ilustatud. Staabi laulukoor, kes parajasti tagasi jõudnud Inglismaalt, laulis kindral Evangeline Boothi ilusat laulu rootsi keeles: Maailm Jumalale, mille järele Rootsi territooriumi juhataja komandör Rich pidas kindralile tervituskõne. Oli ilusaks ja südamliluks väljuseks, kui komandör esitas kindralile kongressi külalisi, nende seas esindajaid Balti maadest. Ka esindati kindralile kõiki Armees tegevusharusid, kui ka paganate- ja laste-misjonit. Oli palju laule ja kõnesid. Kongressi esinduskosolekut peeti Templis, kust paljud kongressil külastajad ei tahtnud puududa. Kõneles üks esindaja igast diviisist, ja need olid isiklikud

tunnistused oma läbielamustest ja kogemustest Armees ning Jumalaga. Demonstratsioon staadionil kandis eriti pidulikku ilmet, kus „ema Svea“, riietatud pidurõivaise kuld-krooniga, tervitas Päästearmee kõrgeimat juhti kindral Evangeline Boothi, kui ta astus suurele tribüünile. Demonstratsiooni koosolekul sai õige pildi Päästearmee surrusest Rootsis. Sellest andsid tunnistust ka rongkäigud ja igasugused kongressi koosolekud, kus kindralil esinemine sai paljudele hingedele äratuseks ja õnnistuseks.

Kindral aastakongressil Soomes.

Kindralil oli Helsingis vastu võtnud suur rahvahulk. Teiste tervitajate seas oli ka Ameerika minister, kes väljendas kindralile au tema kauaaegse töö eest Armees töö juhatajana Ameerika Ühendriikides. Territooriumi juhataja kol. Westergaard tervitas kogu Päästearmees nimel Soomes. Päästmismarsil helidel sammuti jaama ette, kus kindral väljendas oma sügavat liigutust tema vastuvõtmise üle ja oma rõõmu, et viimaks on teostunud tema õndsas isas sõnad:

„Reisi Soomemaal ja sõlmi sõprust vendade ja õdedega, kes meil sääl on.“ Vana asutaja William Booth oli elavalt kõneleud oma tütrele Soome maast ja ustavatest hingedest, kes sääl teenivad Päästearmees lipu all. Ja nüüd seisib tema tütar siin nende keskel, mitte nii veellev oma kujult, ütles kindral ise, vaid täis samasugust hääd tahet nagu tema isal, olla abiks ja ülestõstmiseks.

Näitushoone juurde, kus peeti tervituskosolekut, marsis Päästearmees Raudteeturult. Kongressile oli tulnud peale teiste umbes 400 ohvitseri. Näitushoones oli ligi 8000 inimest. Rõdudel lehvivad esinduslikult lipud maadelt, kus Päästearmees töötab. Lava oli ehitud kaskedega. Kol. Westergaardi sissejuhatavate sõnade järgi tõusis püsti kindral Booth rahvale elavate kiiduvalduste saatel, Kongressi muusikakoor mängis Inglise ja Soome rahvushümni, mida rahvas kuulas püsti seistes. Koor laulis selle järele laulu „Maailm Jumalale“. Siis tervitas kol. Westergaard kindralit rootsikeelse kõnega, mis tõlgiti soome keelde. Kaubandusminister Killinen kõneles kindralile soome, rootsi ja inglise keeles. Kõneleja esitas muuseas ka arve, mis andis ülevalte Päästearmees praegusest jõulisusest Soomes. Armeel on 6000 liiget, neist 430 ohvitseri, 27 sotsiaal-asutust ja igal suvel saadab maale 800 last. „Täna, kui Päästearmees kõrgeim ülem on tulnud tervitama Päästearmees Soomes, soovin ma öelda, et kogu maa ja tema valitsus oskab täiesti hinnata ja austada seda sündmust“, lõpetas minister. Ameerika ühendriikide esindaja, minister Albright kõneles Evangeline Boothi tegevusest Ameerikas enne kindraliks saamist.

Selle järgi kõneles kindral. Tema sütitav kõne lõppes sooja mälestusega oma isale, Asutajale. Ta kutsus üles ühinedes minna maailma ja võita

viimast vaenlast. Kongressil ajal peeti demonstratsioon Heimolas, sõdurite koosolek ja suur vabaõhukoosolek Kaevu pargis, kus kindral kõneles tormiliste kiiduvalduste saatel. Ka kindrali äraastamine lahkumisel Helsingist oli vaimustav. „Suure tänuga Jumalale vaatavad Soome salvastionistid tagasi 1935. a. kongressile ja kindral Evangeline Boothi külaskäigule,“ kirjutab „Sotahuuto“. „Lipukirjaga „Edasi!“ lähevad Soome salvastionistid jälle oma mitmesugustele võitlusväljadele, et võita Soomet, võita oma osa maailmast Kristusele.“

Jumal õnnistagu Kindralit!

Jumal õnnistagu Päästearmeed!

Observer.

Tähtsaid muudatusi Põhja-Euroopa juhtidega.

Kindrali külaskäik Põhja-Euroopasse on toonud tähtsaid muudatusi neis maades. Päästearmees Soome kongressil ajal teatas kindral, et Soome maa juhataja, kolonel Westergaard on ilendatud komandör-leitnandi astmesse. Ühtlasi sai ta ühes proua komandör-ltn. Westergaardiga lahkumiskäituse Soomest. Nagu hiljem teatavaks sai, on kom.-ltn. ja proua Westergaard määratud Päästearmees juhatajaks Norrasse. Nad lahkuvad septembris. Kom.-ltn. Westergaard juhatab tööd Soomes viis aastat. Ta oli enne seda üldsekretäriks Hollandis. Mõlemad Westergaardid on pärit Taanist.

Uueks juhatajaks Soome on määratud komandör W. Howard Inglismaalt.

Komandör Charles Rich sai lahkumiskäituse Rootsi territooriumi juhataja kohalt ja kongressil ajal ütles seltsilistele lahkumissooni. Ta määrati Inglise territooriumi juhatajaks.

Norra territooriumi juhataja Karl Larsson sai lahkumiskäituse Norra kongressil. Ta on määratud territooriumi juhatajaks Rootsi.

Võitlusväljal Itaalias.

Ltn.-komandör Charles Hauswirth, territooriumi komandör Itaalias, juhatab hiljuti koosolekuid Carraras ja Bergamos, julgustades sõdureid, kes oma eesmärgile püüavad raskustega võidelda. Palju rahvast võtab oma koosolekuid. Lõuna-Itaalias nõutakse külladesse Armees evangeeliumi kuulutajaid. Sotsiaal-asutused Itaalias jätkavad oma kasulikku tööd.

Eesti külalised Soome kongressil.

ÄRATUS, mida meie vajame.

SAGELI kõneldakse maailmas seisukorras, et inimesed on unustanud Jumala, et patt ja kurjus õitsevad ja kasvavad ja et muud midagi kui Püha Vaimu väljavalamine kristlaste üle võib muuta olukorda. On sageli toodud näiteid, kuidas usuline äratus on muutnud sadandeid olukordi ja toonud tuhandeid inimesi risti alla.

Agas kuidas meie, kristlased, saame niisuguse Vaimu väljavalamise? Sa vastad: „Palve läbi.“ Tõsi, kuid nõutakse pisut rohkem kui palvet. Meie peame esitaks ja kõigepäält esitama patu küsimuse, sest õiglaselt elamata Jumala silme ees, pattude andestuseta, võime meie paluda nuhtluseks, ja mingit ärkamist ei või tulla. „Vaid teie suur ülekohtus teeb lahutust teie ja teie Jumala vahele, ja teie patud peidavad Tema palge teie eest ära, et Ta ei võta kuulda!“ (Jes 59:2).

Prohvet Joel annab selleks parima juhatus. Vaatleme tema sõna, mille leiame 1. ja 4. päätükis. Pöörake tähelepanu sõnadele 2:12–14, kus Jumal räägib oma armastusega: „Pöörake minu poole kõigest oma südamest, ja paastumise ja nutuga ja kaebtusega. Aga kärstige lõhki oma süda, ja ei mitte eneste riideid, ja pöörake Jehoova, oma Jumala poole; sest Tema on armuline ja halastaja, pika meele ja rikas heldusest, ja kahtseb kurja pärast. Kes teab, ehk ta pöörab ja kahtseb; ja jätab enese järele roa- ja joomahvriks Jehoovale, teie Jumalale.“

Pattu peab üles tunnustama ja maha panema.

Kas on pattu meie südames? Meie teame seda, ja Jumal teab seda. Mõtleme sellele, ja laskem, et Jumal ise avastaks takistusi meie südames. Võib-olla see tähendaks millegi armsa, mõne väärjuma äraandmist. Võib-olla meie hoiame midagi tagasi Jumalale, riisume temalt midagi, mis kuulub talle? Pange tähele 15.—17. salmi samas päätükis. Säl oli palvekoosolek. Patud olid üles tunnustatud ja maha pandud. Nüüd nad võisid paluda. Nad hüüdsid Jumala poole Tema enese nime pärast, et paganad enam ei võiks öelda: „Kus on nende Jumal?“ Nad olid nüüd sõnakuulelikud ja püsisid palves: „Puhuge pasunat Sionis, pühitsege paastu, kuulutage maha suur püha. Koguge kokku noored lapsed, ja kes rinnas imevad; peigmees mingu oma kambriist välja ja pruut oma kate alt. Eestkoja ja altari vahel nutku preestrit, kes Jehoovat teenivad, ja ütlegu: „Anna armu, Jehoova, oma rahvale, ja ära pane oma pärisosa teotamiseks, et paganad nende üle valitsevad,

JEESUS KRISTUS

— seesama

eile, täna ja igavesti.

SAAGU VALGUS!“ Loomise hommiku ämaras sügavuses ütles Jumal need sõnad — „ja valgus sai!“

Üle musta kujuta massi, mille kohal lehvib Jumala Vaim, haududes ja tuues olemisele rikkaliku elu keskuse, mis kerkis maast ja veest õigel ajal, paistis valgus, ära ajades pimeduse ja soendades kaootilist maad ettevalmistuses suurele imeteole, kui Jumala loomistöö on valmis saanud.

Üle suure tühjuse ja tähtedega ülekülvatud taevaalaotuse paistis valgus, kuna olid valgustatud miriaadid leegitsevaid päikseid, tulevaste keerlevate maailmade keskusi.

„Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal... kõik asjad on Tema läbi tehtud ja ilma Tema ei ole ühtegi tehtud, mis tehtud on. Tema sees oli elu ja elu oli inimeste valgus.“ JEESUS KRISTUS — VALGUS MAAILMA AMMU-UNUSTATUD EILSES!

JA Sõna sailihaks ja elas kui ühes majas meie seas ja meie nägime Tema au, kui Isast ainusündinud Poja autäis armu ja tõtt.“ Sõna, mis sai lihaks, kuulutas: „Mina olen maailma valgus.“

Inimkonna tumedasse ja lootusetu südamesse, mis istus pimeduses sajandite jooksul, kuna Püha Vaim lõljus ja haudus tema üle, valmistades teda suurele imeteole kord valmis saada, paistis Suur Valgus. „Saagu Valgus,“ ütles Tema. Patt, pimeduse põhjus, oli kadunud, „ja valgus sai.“

Ühest äärest teiseni paistab hiilgus. Ikka rohkem inimesi tunnevad tema au ja saavad paistvaks valguseks. Nad aitavad kaotada lootusetuse kartuse ja ebause pimedust. JEESUS KRISTUS — MAAILMA KIIRESTI MÕODUVA TÄNAPÄEVA VALGUS!

JA ma nägin uut taevast ja uut maad; sest esimene taevas ja esimene maa olid mööda läinud ja merd ei olnud mitte enam. Ja mina, Johannes, nägin püha linna, uue Jerusalemma, Jumalast maha tulevat otsegu oma mehele ehitud pruudi. Ja ma kuulsin suure hääle taevast ütlevat: Vaata, Jumala telk on inimeste juures, ja Tema tahab nende juures elada... Ja linnale ei ole päikest ega kuud tarvis, et nad sääl sees peaksid paistma; sest Jumala au valgustab seda ja Tema küünal on Tall.“ Ei ole tarvis päikest ega kuud, sest kõige valguse alus, „Sõna, mis sai lihaks,“ „Jumala Tall“ on nende seas.

JEESUS KRISTUS — MAAILMA IGAVESE HOMSEPÄEVA VALGUS!

mispärast peab rahva seas öelda: „Kus on nende Jumal?“

Mu seltsilised, kas meie palvetame nõnda? Kas palume Jumalat meie linna pärast ja meie omaste pärast? Kas overdemme endid tervelt ja jagamatult tema altarile, et elada, võidelda, jah, kui vaja, ka surra Tema asja eest? Kui teeme seda, jah siis, alles siis võime tõsiselt paluma hakata ärkamise

pärast. Muidugi meie peame paluma us. Jumala töötused ei peeta ialgi. Kas palvetame vaimu ja tões? Kas meil on usku? Kas ootame ärkamist? Lühikeste vastuse annab sellele eelnimetatud päitükki 18. salm: „Siis võtab Jehoova püha vihaga hoolt kanda oma maa eest, ja oma rahvale armu anda.“ Vastus ei viibi kaua, kui tingimused on täidetud.

Seltsilised, kaaskristlased, takistus, et ärkamine, mis vapustaks maailma, ei ole veel tulnud, ei ole mitte Jumala juures. See on meis endis. Tema on tahteline, rohkem kui tahteline. Kuid meie ei ole valmis. Ja seda Ta ootab. Kas Ta peab ootama asjata?

Kirjut. Asutaja WILLIAM BOOTH:

Kui Jeesus Kristus tuleks teie korpusesse.

KUI Jeesus Kristus külastaks teid, kas te oleksite valmis Tema tulekuks?

Meie ootame ka Kristuse teist tulemist ja tuhandeaastast rahuriiki, kuid meie ei tea siin kindlat päeva ega tundi. Kuid kujutelge, et Jeesus Kristus tuleks praegu lihas, just nagu siis, kui ta kõndis maa pääl. Ning Ta tuleks teie korpusesse ja vedaks järgmise küllapäeva teiega. Mida Ta küll kuleks ja näeks sel juhul?

Kui Ta tuleks niisugusel kujul, et kellelgi poleks vähematki aimu sellest, et Ta on elu Issand, vaid mõtleksid Teda olevat tavalise pusepa, kes tulnud koosolekule, — mis Ta siis leiaks eest?

Mõni mõtleks, et ruum köidaks esmalt Ta tähelepanu. Võimalik, et Ta kõigepäält tutvaks ohvitseride olukorraga. Kas Ta leiaks nende korterit üleliigses toreduses, või mõtleks Ta, et teie pole küllalt kannud hoolt ohvitseride tervise ja mugavuse eest?

Teel koosolekule võiks Ta sisse astuda seersant-majori või mõne teise all-ohvitseri juurde. Mida Ta mõtleks nende kodudest, naistest ja lastest?

Olemegi jõudnud koosolekuruumi ja kujutleme, et Päästja on võtnud istet just selles nurgas, kus Ta tundmata kõigile saaks ülevaate kõigest kolmest koosolekust. Mida Ta mõtleks ehitisest? Kas Ta ütleks endamisi: See pole just väga tore paik, kuid puhas ja mugav on ta, ning sobib just vaese rahva maitsele? Või mõtleks Ta vastupidi: kuidas te ometi rahuldute sellise ebaeeldiva paigaga, mida kerge vaevaga võiks munta mugavaks?

Sääl on kahetsuspink, mis kohe köitis Ta tähelepanu. Näeb, et see on hoitud korras ja selle üle on sõnad, mis tungivad Talle südamesse: „Seda, kes tuleb minu juurde, ei taha ma välja tõugata.“

Kogu päeva jälgib Ta korpuse tööd. Mis on Ta arvamine koosolekuist? Mõtleks Ta, et kuidagi nad pole eksimusteta, on nad siiski tõised ja haaravad? Või on nad Ta meelest külmad ja igavad?

(Lõpp 4. veerul)

MIDA NÄGU ÜTLEB.

VÕIME naeratuse või pisarate kaudu väljendada oma tundeid, on imeline and, ja kui haruldasena see küll kõlab, võib paljude õnn või õnnetus elus peituda selles, kuidas nad kasutavad seda andi.

Sa oled nii sageli õppinud, et minna ja kõnelelda, kuid ükski pole sind õpetanud naeratama, ja niipea kui sa naerata, oled sa rõõmus.

Sa oled küll kuulnud, et igaks sammuks, mida astud, peavad endid pingutama ja lövendama jalgade ja säärete lihased. Samuti on ka lugu sinu mitmesuguste tunnete väljendusega sinu näolihaste liikumise kaudu. Teatud lihased asuvad liikvele, kui sa oled rõõmus, teised, kui sul on pettumusi või kurvastust.

Sa ei või liigutada oma lihaseid, ilma et sellest ei saaks näoilmet. Tarvitad sa lihaseid naeratamiseks, omab sinu nägu vastava ilme, kortsutatud sa nägu, saab see jällegi teise väljenduse.

Lihased, mida sa kõige rohkem tarvitad, saavad muudugi kõige tugevamaks, ja need on, mis määravad sinu näoilme, nii nagu see tõesti on. Sa ei või teha oma nina pikemaks ega oma poski ümmargusemaks, kuid sa võid teha üsna palju oma näoilmele. Tarvitad sa naeratuse lihaseid kõige rohkem, omad sa ikka rohkem ja rohkem kenama näoilme, aga sellevast, kui väljendad rohkem kurbust, murelikkust ja rõhutud meelt, ilmneb see varsti sinu näolt.

Aseta end peegli ette ja püüa

Siin sellelt näolt on näha selgesti, kui rõõmsalt ja häameelega too väike juba loeb „Sõjahüüdu“!

end tunda rõõmsana. Sa näed kohe, kuidas nägu vastab sellele. Siis püüa end teha kurvaks, ja kohe näed vastavat näoilmet. Sa näed sellest, et sinu tunded ja näolihased väljendavad üht ja sama. Mida vanemaks sa saad, seda selgemalt väljendab sinu nägu, misugune sa oled.

Kui sa nii kasvad suureks ja lähed välja maailma, ja tahad saada enesele koha, siis pead teadma, et see, kes tuleb sobraliku, avameelse ja rõõmsa näoilmeaga, pääseb ette sellest, kes näib rõhutuna, ebasõbralikuna ja tusasena. See asjaolu on tõesti väärtuslik, et sellele mõelda.

Sõpruse ühendused.

MAAILMAS on vaid väheseid isikuid, kes vanaja prohvetite sarnaselt on küllalt tugevad, et üksinda võivad rännata läbi üle, kuid tavalsed inimesed, nagu meie, peame omama seltskonda, kedagi, kellega võime käituda, kuna üle muidu kaotaks poole omr. väärtusest.

Jeesus Kristus on õnnekombel näidanud meile teed selles suunas. Ta oli mees, kellel oli palju sõpru. Nii paljud meie seast on valmis käima tema jälgedes, aga kui paljud meist on samuti valmis tegelesa tema eeskütu järele meie sõpruse ühenduste valikul? Meie loeme, et ta palus terve õo oma kahesteistkümmene parima sõbra valiku puhul. Pole palju öeldud, et paljud meist unustavad paluda selle asja pärast või teevad seda alles siis, kui õnnetus on ukse ees ja keegi hoiatab meid, et peame eemalduma oma sõpradest, kui meie ei taha katkestada tekkonda taevasel rajal.

Kui Jeesus Kristus tuleks teie korpusesse. (Algus 1. veerul)

MILLINE oleks Ta arvamine muusikakoorigist? Huvitav, kas Ta oleks samal kõrgel arvamisel neist, nagu nad ise? Kas Ta arvaks, et nad tegelevad rohkem muusikaga, unustades tegeliku otstarbe?

Ta jälgib, millise huviga töötaksid palvekoosolekuid. Teda köidab ka kuulajaskond: on see suur, siis mõtleb Ta murelikult ohvitseridele ja nende vastutusele. On kuulajaskond väike, mõtleb Ta neile väikestele koosolekule, mil Ta kuulutas igavesti tõdesid, viibides maa pääl.

Ta ei unustaks ka noori, vaid innukalt kuulaks Ta õpetusi, mis neile jagatakse. Kas loeks Talle meelt mõõda võitlus laste hingede pärast?

Veel oleksid vabaõhukoosolekud. Inimesed imestaksid Tema kui tähelepaneliku kuulaja üle. Üks pilk ja Ta teaks, kui palju inimesi oli koos. Ja kui inimesed hakaksid vabandama vähese arvu üle, põhjendades halva ilmagi, siis kahtlemata mõtleks Ta tagasi oma viimastele tundidele siin maa pääl. Talle meeletuksid heitlustunnid Ketsemanos, minek Kolgatalle, naelutamine ristile ja surm.

On veel palju teisi asju, mis köidaksid Ta tähelepanu, kuid pole aega nende jälgimiseks. Kurva pilguga saadab Ta noori, kes ei andu Tema teenistusele, vabandades perekonnaga. Siin mõtleb Ta oma emale, keda Tema viimaks nägi ristil all nutmas, kui veri Ta haavadest langes Ta emale.

Lõpuks võtaks Ta osa palvekoosolekust ja üsna viimasena, kui juba kustuvad tuled ruumis, lahkuks Ta oma kohalt.

Seltsilised, kui Ta tõesti tuleks teie korpusesse järgmisel pühapäeval, kas Ta leiaks teid valmis olevat?

VENTSPILI KORPUSE (LÄTIS) LAPSSÕDURID
adjutant Balzāitise juhatusel teevad hääd tööd Jumalale ja on suureks õnnistuseks korpusele.

Pioneer-ohvitserid Lõuna-Hiinasse.

Saksamaa, Briti, Soome ja Ühendriigid saavad ohvitseride. Hong-Kongis ootavad 8 esimest sõdurit vannutamist.

Ligi 20 aastat tagasi asusid Päästearmee pioneerid tööle Hiinas, ühenduses Asutaja viimase sooviga. Nüüd on Armeel ligi 100 töökeskust, neist viimane korpus avati Nankingis, Hiina vabariigi uues pealinnas. Töö Hiinas aga kasvab. Brigadör J. Sansom lahkus Londonist 27. juulil, et asuda tööle Kantonis Päästearmee pioneerina Lõuna-Hiinas. Ches temaga sõidavad Hiinasse 8 päästeohvitseri, kes esindavad nelja, pealkirjas öeldud riiki; seega omab Lõuna-Hiina pioneeride grupp eriti rahvusvahelise ilme. Neile korraldati 25. juulil Claptoni kongressi-hoones suur lahkumiskoosolek, mida juhatas komandör Arthur Blowers, rahvusvaheline sekretär Aasiale, Afrikale ja Lääne-Indiale. Sellel koosolekul paluti õnnistusi Jumalalt Armeepingutusteks Kristuse evangeeliumi kuulutamisele Lõuna-Hiinas.

Seni kui vaimulik töö on sääl korraldamisel, on noortel pioneeridel suur tööpõlv Hong-Kongis naiste töökodus, mis sääl hiljuti avatud. Kaheksa noort tütarlast ootavad töökodus vannutamist esimesteks päästesõduriteks Lõuna-Hiinas.

Esialgu peavad uued ohvitserid õppima hiina keelt. Ka juht, kes aastate eest teenis Põhja-Hiinas, peab kätte õppima Kantonis murraku, enne kui võib rahvale kõneleda tõlgita. — Kanton, millel umbes 950.000 elanikku, asub Kwantungi provintsis.

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATEID.

TALLINNA 2.

„Meil võitv Jumal,“ nii laulame ühes Armees kooris. See on tõde, mida oleme läbi elanud mõndunud ajal. Kui imeline eesõigus on see, et võime kuuluda meie Võitva Jumala sõjaväkke ja ammutada elustavat jõudu Tema elava vee allikatest.

Oleme rõõmsad nende võimaluste üle, mida oleme saanud tarvitada vabas õhus. Kuigi meil on võimalus koosolekuteks vabas õhus ainult kord nädalas, siiski tunneme, et see on suur võit. Juba esimese vabaühikukooleku märkasime, et rahvas ei olnud unustanud meid. Suur hulk oli kogunenud kiitma ja tänama Jumalat vabas looduses ja nii on see olnud jätkuvalt. Jumal võib auuliselt tõdeda sääl edasi viia, valmistades sõidameid ja kogudes neid.

Tahame sirutada suuremate õnnistuste ja võitude järele.

S. Muusekants, ltn.

VÕITLUS TALLINNA 3. KORPUSES.

Kuigi praegu on nii ilus suvi ja ilmud on nii väga soojad, siiski

sellele vaatamata võime rõõmuga öelda, et see kõik pole võinud meelitada inimesi meie koosolekult. Tänu Jumalale, igal koosolekul oleme võinud näha hingi, kes armastavad Jumalat ja Tema sõna rohkem kui midagi muud.

Oleme tunnud selle kuu kestel, kuidas Jumala ligiolu ja õnnistused on hinganud meie töö üle, ja usume, et külvatud tõeterad on langenud paljude südamesse, kus nad kannavad igavikus mitmekordset vilja.

Ei ole tõesti auilisemat ega suuremat, kui tohtida olla juba siin Issanda järelekäija ja võidelda oma Võiduvürstiga eesotsas saatana vastu, tuues tagasi tema poolt vangistatud inimhingi. Võitlemist saatanaiga tundub küll vahel raskena, aga uskudes Jeesust ja Tema väge tohime seista piisavalt ja teame, et Jumala Vaim on suurem kui see, kes on maailmas.

Nii tahame minna edasi! Lootes. Ta pääle — lauldes kõik läheme võitlusele!

H. Panso, leitnant.

Vanglaulema kahetsus.

Lugu Hiinast.

Feng Cheni vangla ülem Hiinas võideti hiljuti päästmiskoosolekute läbi, mis peeti vanglas. „Feng Cheni vangla töölised ja vahi-luudsed kiidavad Jumalat,“ kirjutab ta, „õnnistuste eest, mida nad saanud Issandalt, kes saatis oma sulaseid meie keskele korrapäraselt kuulutama evangeeliumi. Meie südamed said liigutatud, me tunnistasime oma patte, kahetsime neid ja saime uuteks inimesteks. Me ei või jätta kasutamata nii suurt päästmist. Jumal õnnistagu meie rahvast, nii et iga hing saaks vabaks ja toodaks Tema jünge.“

See tunnustus on rõõmüks hingede päästmise töös kohalikus Armees korpus, kus on palju teisi pöördunud; nende keskel Huang Teng Hai. Ta oli elanud mängukoobastes ja rändteatris, kuni tappis kolm inimest ja viibis seitse aastat vanglas. Pärast vabanemist jäi ta rohkesti ja terroriseeris politseid. Kuid ühel päeval kuulis ta Armees trummi. Pölvitades ja otsides Päästjat loobus ta oma halbadest kommetest ja väärjumalatest ning võitis oma naise Kristusele, armastuses aidates teda võitluses surmava oopiumi harjumuse vastu, milles ta teda varemalt ise oli õhutanud.

AVALDAME OMA SÜGAVAIMAT KAASTUNNET kapten K. F. Bernadtile tema isa kaotuse puhul surmaga.

MÕÖGA JA KILBI BRIGAAD.

Piiblikestid augustis.

Õpet. sõnad.	N. 15. 5: 1—10
N. 1. 29: 1—13	R. 16. 5: 11—21
R. 2. 29: 14—27	L. 17. 6: 1—10
L. 3. 30: 1—16	P. 18. 6: 11—18
P. 4. 30: 17—33	E. 19. 7: 1—8
E. 5. 31: 1—9	T. 20. 7: 9—16
T. 6. 31: 10—19	K. 21. 8: 1—12
K. 7. 31: 20—31	N. 22. 8: 13—24
2. Korint.	R. 23. 9: 1—7
N. 8. 1: 1—11	L. 24. 8: 8—15
R. 9. 1: 12—24	P. 25. 10: 1—11
L. 10. 2: 1—17	E. 26. 10: 12—18
	T. 27. 11: 1—15
	K. 28. 11: 16—33
P. 11. 3: 1—11	E. 12. 3: 12—18
E. 12. 3: 12—18	N. 29. 12: 1—10
T. 13. 4: 1—10	R. 30. 12: 11—21
K. 14. 4: 11—18	L. 31. 13: 1—14

PALVEAINID.

- Aug. 4. Taani ja Hollandi.
- 11. Meie õppesuhtused.
- 18. Shveitseri ja Itaalia.
- 25. Mere- ja maavägi.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLUSTE AINUMISTIK.

Nr. 72. — Juuli 1935.

Ohvitserid.

Ltn. J. Padar 36, kapt. I. Matveus 35, ltn. H. Panso 25, ltn. A. Temmen 25.

Allohviterid ja sõdurid.

Seers. F. Leemann 31, envoi L. Bakul 30, sõd. J. Temmen 30, seers. H. Sandberg 25+25, sekr. J. Kanter 25.

Kongressimarss läbi Helsingi linna.

Rahvusvahelisi teateid.

Kindral juhatab

mootor-sõjakäiku Briti territooriumil 1.—8. septembrini. Ta külastab sel puhul terve rea linna, külasid ja seltsimaju.

48. aasta kongress Taanis

oli juulikuus Köpenhamnis. Kongressi juhatas komandör Samuel Hurren. Tervituskoosolekust Spordipalees võttis osa üle 2000 inimese. Peeti rida koosolekuid ja demonstratsioone, millest osa võttis ka kol. Mary Booth.

Norra aastakongressi

juhatasid komandör ja proua Larsson. Kongress oli väga õnnistatud ja osavõtjaid rohkemist ka provintsidest. Suur sõdurite-koosolek peeti misjonimajas, kus oli koos ligi 1500 päästesõdurit. Pääle

selle olid avalikud koosolekud. Komandör Larssoni kõnet kuulati suure huviga. 160 armuotsijat tulid kahetsuspingile. Eriti vaimustatav ilmeaga kujunes kongressi viimane koosolek, mida juhatas kindral Evangeline Booth.

Maailm Jumalale.

Päästearmee juhtivad ohvitserid igal maal üle maailma on saanud rahvusvaheliselt pääkorteritil korraldusi sõjakäiguks nime all: „Maailm Jumalale“. Sõjakäigu korraldamine sünnib vabade meeltoide põhimõttel. 2. septembril peetakse igas korpuses kahetunni-

line palvekoosolek, et Jumalalt õnnistusi paluda sellele sõjakäigule.

Koosolekud mootorpaatidega.

24 koosolekut peeti 4 päeva jooksul mootor-sõjakäigu ajal, mille korraldas komandör B. Vlas, territooriumi juhataja Hollandis. Sõjakäik kanaalides on väga edukas. Emmer Erfeseidenveen on üks korpusi, mis hiljuti avati Armees mootorlaeva „Febe“ tegevuse tulemusena. Laevaga peeti päästmis-sõjakäiku Hollandis. Korpusel on 100 univormis sõdurit, nekruteid ja pöördunud. Maakohas on tekkinud ärkamine.

LAULGEM HÕISATES JUMALALE!

1.

I. M. 236.

1. Oh kuula, hing, kuis kostab sõjalaule. Nüüd läbi maa ja ükselt uksele. Need suured löed, mis jutustavad helid. Sest päästet, kuni lõpp saab patule.

Ristitud tules Päästearmee, ...: Maailma võitkem nüüd tule, verrega. ...

2. Nüüd edasi! Jeesus me laulu kuulku. Kõik hinged, Jaasus kutsus rõhutatud. Ja pimeduses kostab lauluka. Viib koju rändajaid ning kadunud.

3. Nii kangeks kui kukekõmin, ka jäab meil sõnum päästava armu täiussest. Kõik mures hinged valikelt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõbrusest.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat võitlust. Aupeev on koitmas, möödas patuöö. Me võitlussihid on — päästa hingid patust. Siis langeb saatan, tema riik ja tööd.

2.

I. M. (uus) 458.

1. Mis tegi Jeesus minu eest? Ta jättis Kanaani. Ja suri ristil minu eest, Et mul saaks osaks Kanaani. Sää! on mul palgaks võidukroon, Kuldhelkjas Kanaani, Ning võidupalm sää! ootab mind, Oh tulge Kanaani.

Taevalk Kanaan, Oh imeilus Kanaan, Me Kanaan, see on õnnis maa, Oh tulge Kanaani.

2. Kui püha rahva hulgas kord Ma jõuan Kanaani, Mu Lunastaja, sulle siis. Mu laulust helab Kanaan. Sa hülgiad, minu Jeesus, sää! Anjareel Kanaanis. Ja kutsuvad oma lapsi siit Su juurde Kanaani.

3. Oh patune, sa pööra nüüd. Ja otsi Kanaani. Siid tereemas inglikoor. Sää! õndsas Kanaanis. Oh tule pästmisjõe, Mia voolab Kanaanis. Au-hilligus selgest ümbriseb Mu Jeesust Kanaanis.

3.

I. M. (uus) 203.

1. Läbi maade käime väies, Vaimu-mööka hoides käime, Võitlusmäli paltvedades välie. Armu tiivul lendame, Hingi surmast päästame, Valgust hoida neile jõudu anname.

Võitva Jumal-Pojaga, Kes meid pesnud verrega, Häda kaotes, Patust päästes, Läbi maade käime väies.

2. Oma valgus-Issandad Kõigest hingest teenime. Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad Ta rinnal toetuvad, Tema rahu matseivad, Andesin Ta töötal halvemalegi.

3. Läbi maade hügeme, Patuväge võidame, Päästjal' kiitust ikka toome hõisates. Kui sin võitlus lõppenud, Miljonid on võidetud, Nääme võitnud sõpru, kes ju jäänud eel.

4.

1. Elumeler purjetades Kojupoole ruttime, Kindlat sihti silmas hoides Tõrmitst läbi tungime.

Varsit on kõik maru möödas, Võime rahuranda jõuda, ...: Kodu, sää! on kadunud häda, Salakalju, tormi ja voo: ...

2. Tulge rahusadamasse, Sõitke heles meiega. Jõudke laeva, et ei lase kallist nega kaduma.

3. Purjad ruttu lahti lõigge, Sest et paras tuul on käes. Laulge nüüd ja rõõmustage, Kiitke armu kõigile.

5. Pärast proovitava võime Heita rõõmsast ankrusest, Külasta ulitsaltel käime, Igavesti hõiskame.

5.

I. M. 415 (uus).

1. Pimeduse-oru teedel Sõjamehed olime, Põrgu päle tormamise! Vites vastu astume. Sammust sammum, ühtlasi, Kõikumata jõulgesti, Ka enesest ja patust priid, nii laulame.

Ei möögaga ja kibiga Me surma kardagi, Kui me võidurikast ristilippu nääme; Sest kostku nüüd me sõjahüüd. Ka põrgu kiustekski, Kuni tema päle täiesti võitu saame. Võtke! Võtke! Vahvast võitledes. Võtke! Võtke! Võidukroon ootab teid ju ees!

2. Raskest kannatuses vaatke Verist, ristilöödud meest; Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest. Sõjaristust, vaprasti, Hinged tulest kiskuge, Nii et maailm end kastsaks Päästaja veresse.

3. Ärge pöörge rahva poole, Kui maailma teid irvitab; Sest üks päev ju tuleb teile, Mis kõik võitjad ehitab. Oh võitlus tuline, Võiduhind on auline; Sest Issand annab elupalmid võitjale.

6.

I. M. (uus) 226.

1. Sää! parem maa, nad ütlevad, ...: Ilus maa! ...: Kus patt ja häda puuduvad, ...: Ilus maa! ...: Sää! õhus laulud kõlmmas Ja inglid tiivul hõjummas, Kuldkanadid riigis kaunimmas. ...: Ilus maa! ...

2. Ei pilyed kata teavest sää!; ...: Õnnis maa! ...: Ei pisar lävsi palge pääl, ...: Õnnis maa! ...: Nad joo-vad armu-jõgedest Ja osa saavad Jeesusest, Kes kaunim teava iluüdest, ...: Õnnis maa! ...

3. Ei kiskjaid loomi, kuritööd ...: Sinna saa. ...: Surm ega õudsed patuööd ...: Sinna saa. ...: Sää! on kõik pühad, laitmatud; Ei Jeesu veres päästmatud Ja oma patust pöörmatud ...: Sinna saa. ...

7.

R. M. 119, I. M. (uus) 227.

1. Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hää! Rahvaste hulgad, inglikoor: Jumal on hää! Ärgaku üles maagajad, Et vere läbi pääst-mist saaks, Siis kiituses kõik lau-laksid: Jumal on hää!

...: Jumal on hää! ...: Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hää!

PÄÄSTEARMEE OHVITSERID JA SÕDURID LÄTIS marsivad kalmitule parga panema kahe kojuläänud sellitsite-ohviteri: haual. Päästearmee Eestis oli esindatud marsil kapten Bernadtiga, kes kannab Eesti lippu.

Rahvusvahelisi teateid.

Trikitud evangeelium.

Viissada evangeeliumi müüdi hiljuti ühendatud sõjakäigu ajal Taiyuan'is (Hiinas) ühenduses Hiina kevadpidustustega. Neli koosolekut peeti kolmel päeval ühes vabaõhu-rünnakuga, millest iga võttis 59 sellisilist, kuna pokh-eeli ol pöördunud, samuti tösi-selt otsijaid.

Tütar, kelle müis tema isa.

Hiliseim uustulnud tütarlaste kostikoolis Usheri asunduses Matabel-maal (Aafrikas) on keegi kena 13-aastane laps, kelle ta joodik isa-näine ühele vanamehele, kelle juurde ema viis teda nutva-na. Nuttes paistis aga tema südame lootusekir. Väikesel lapsel oli ta kord külastanud Usheri asundust, ja nüüd kerkis temast mälestus sää! olevaist õnnelik-teridruksit. Nii põgenes ta metsa ja jõudis koolimajja paar päeva hiljem. Tema kadumine ehmatas

isa, kes mõtles, et tütar on võtnud oma elu. Pärast mitmeid läbirääkimisi oli ta nõus tagasi andma raha, mille ta saanud tütre müümisest, ja jätma tüdruku meie hoolde.

Halleluuja-rändurid Põhja-Indias.

Kaheksapäevase sõjakäigu ajal juhatasid sõjakooli kadetid Lahore's (Põhja-Indias) 78 koosolekut, millest osa võtsid 17.704 inimest, ja kus 185 otsijat põlvitasid kahetuspingid. Seitse noort pühen-dasendil kandidaatidena. Jaotatult osadesse matkas üks osa kadetite 53 miili mootorsõidukele ja 79 miili jalgsi. Teine osa sõitis 356 miili raudteel ja 57 miili käis jalgsi; kolmas osa 356 miili raudteel ja 41 miili jalgsi. Kadetid kü-lastasid ka iga perekonda Shanti-nagaris, kus muhamedi preester ütles naise ja perekonnaga oli ot-sijate seas.

2. Laulgem, et kõlaks igal pool: Jumal on hää! Armulaud teavest kaetud meil: Jumal on hää! Tveri meid patust pulastat, Vaim meie valgust, elu toob. Seejärest kolab laulukoor: Jumal on hää!

3. Issand on sõbraks, Isaks meil, Jumal on hää! Õndsate osa teavest sää!l, Jumal on hää! Ta arm on mele täielik, Meid igast murest läbi viib. Avunud teavaukse Ta: Jumal on hää!

8.

1. Oh kuule, eksind reisiija, su Jeesus hüüab sind: Nüüd minu juure tule sa, mu kallis vere hind; Sest mina olen te, mis viib sind teavasse; Mu jälgi võid sa maa pääl leida ve.

...: Vaat!, Jeesu jälgi võid sa siin veel nüüd leida ka! ...: Sest tema on see tee, mis viib sind teavasse, Jah, seeda teid nüüd tahan kätä ma.

2. Ju lapsest saadik pidi ta siin saama kiitust. Ja valute veel kõn-dima, mis seisab kirjutud; Nüüd mulle täheb ta: sind lahti oostin ma, Et sa võid siin mu jälgis kõnõda.

3. Ehk teda küll siin piinatid ja peksti armuta, Küll koledasti sõi-mati, ei sõimand vastu ta; Ta võttis muhtlust pääl!, et me saaks astud sää!l, Kui enne siin ta jälgis kõnnime.

4. Nüüd kõigem Talle jälge sees siin suure hoolega, Kas olgu haljas aas meil ees, või kole kõrbemaa Ja näitekem eluga, et käime temaga; Oh Jeesus, tõmba meid su järele!

9.

1. Me päästesõdurid, Kes rõõm-sast võitleme, Me pärast ikka võit Ehk kaua ootame. Meil mõök ja kilp on käes, Nii lähme edasi, Ja võitlusvaimu väies Ei kokku tagasi.

Meil võitve Jumal, meil võitve Jumal, Kui vihast vaenlast rün-dame, Me peame võitma, me peame võitma, Sest Issandus kõik sõidime. Jah halleluja, jah hal-leluja, On äge võitlus kaunis ka. See saab kord palka, Kes saab kord palka, Kes ustavalt jääb võitlema.

2. Me päästesõdurid, Kes vahvalt võitluses, Meil kostab lauluisid, Et ainult Jeesuses Arg omal julguse Ja nõrk saab jõudu veel. Me vaen-last ründame, Siis võit meid ootab eel.

Koorid.

1. Jumal mu varjupaik, Ta on mu rahupaik, Ma armus hoitud nüüd Ta tiiva all.

2. Üht lätet teen, sää!l patud pestud kõik; Üht pakka teen, sää!l õed on päästevs saand. Koormand on võetud, pime valgust näeb, Sest on imetegev vägi ses veres Kõlgatal.

3. Päästehulgad peavad võitma, Sest meil käsk on Jeesusest Patust tuua ristile. Päästmisspüüd on me hüüd, Tules, veres läheme nüüd Vaimu väes.

4. See kalju hädas, mures on Mul ankrupõhjaks, elutoeks. ...: Sää!l hingana rahus, õnnes ma, ...

5. Jah päästetelu all meil tee läeb taeva ausse, Jah päästetelu all, kas võit või surm meil nüüd. Jah selle liiv on me kuulutama päästmist, „Võit, päästmine on kõigile,“ nii kõlab sõjahüüd.

6. Jah sää!l on ...: rõõm ...; ...: rõõm hinge sees. ...: Au Ta nimele!

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr. ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 sant. Vastutav toimetaja: envoir I. Bakul. Väljaandja: Päästearmee. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.